

چند داستان کوتاه

همراه با تحلیل

۳

جان آپایک، هاروکی موراکامی،
تویاس وولف، جان جیور، نیل گاردنر،
آرتورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ

ترجمه و تحلیل:
شادمان شکروی

انتشارات هیل

تهران، ۱۳۹۲

سرشناسه: شکروی، شادمان، ۱۳۴۳، گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور: چند داستان کوتاه همراه با تحلیل ۳/ جان آبدایک...
[و دیگران]؛ ترجمه و تحلیل شادمان شکروی.

مشخصات نشر: تهران: هیلا، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۱۸۲ ص.

فروست: انتشارات هیلا؛ ۴۲.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۶۳۹-۲۴۷-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: جان آبدایک، هاروکی موراکامی، توبیاس وولف، جان چپور.

فیل گاردنر، آرنورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ.

موضوع: داستان‌های کوتاه - مجموعه‌ها

موضوع: داستان‌های کوتاه - تاریخ و نقد

شناسه افزوده: آبدایک، جان، ۱۹۳۲ - ۲۰۰۹ م.

شناسه افزوده: Updike, John

رده‌بندی کنگره: ۹۴ ۱۳۹۱ ج ۷۶/ش/ PZ۱

رده‌بندی دیویی: ۸۰۸/۸۳۱

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۳۰۱۶۳۰۶

انتشارات هیملا

تهران، خیابان انقلاب، خیابان منیری جاوید، کوچه مبین،
شماره ۱، تلفن ۵۸۵۲ - ۶۶۴۰

آماده‌سازی، امیر فنی و توزیع:
انتشارات ققنوس

جان آبدایک، هاروکی موراکامی، تویاس رولف، جان چپور،
فیل گاردنر، آرتورو ویوانته، بل کوفمن، استفن کینگ
چند داستان کوتاه همراه با تحلیل (۳)

ترجمه و تحلیل: شادمان شکروی

چاپ اول

۱۱۰۰ نسخه

۱۳۹۲

چاپ شمشاد

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۷ - ۲۴ - ۵۶۳۹ - ۶۰۰ - ۹۷۸

ISBN: 978 - 600 - 5639 - 24 - 7

Printed in Iran

۷۵۰۰ تومان

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۳	برای پرندگان
۱۵	استفان کینگ و برای پرندگان
۳۳	یکشنبه در پارک
۳۹	بله کوفمن و یکشنبه در پارک
۵۷	تهدید دیدار
۶۳	جان پیور و تهدید دیدار
۸۱	بگو آرم
۸۹	توبیاس وولف و بگو آرم
۱۰۷	کن کن
۱۱۱	آرتورو ویواته و کن کن
۱۲۳	پیگمالیون
۱۲۷	جان آپدایک و پیگمالیون

- ۱۴۳ چند میکرو فیکشن از فیله کاردنر
- ۱۴۵ فیله کاردنر و میکرو فیکشن ها
- ۱۶۱ فیلیپ مارلو
- ۱۶۵ هاروکے موراکامی و فیلیپ مارلو
- ۱۷۹ منابع

پیشگفتار

این کتاب جلد سوم از مجموعه داستان‌های کوتاه همراه با تحلیل است که گروهی دیگر از کوتاه‌نویسان حرفه‌ای و شاید تراز اول جهان را در بر می‌گیرد؛ آن‌هایی که در روند شکل‌گیری قالبی به نام داستان کوتاه و بدل کردن آن به هنری ناب نقش بسزایی داشته‌اند. به استثنای استغن کینگ، که هرچند به معنی واقعی صاحب‌نام است ولی کوتاه‌نویس حرفه‌ای - از منظر هنری کلام - محسوب نمی‌شود، مابقی کمابیش پیش از آن‌که چینشگر کلمات زیبا یا طراح و مهندس ساختار داستان‌ها باشند، اندیشمندانی بوده‌اند که در زمان خود، جامعه را رصد کرده و حاصل کاوش‌های خود را با مهندسی هنر درآمیخته‌اند. بنابراین می‌توان آن‌ها را هنرمندان واقعی نامید و گرنه نویسنده و قلم‌به‌دست در سراسر جهان فراوان است و شاید بیش‌تر از آنچه بشود فراوان نامید. تصور می‌کنم قرار گرفتن این افراد در کنار هم و در کنار دیگر نویسندگانی که در جلد اول و دوم به آن‌ها پرداخته‌ام، در مجموع، تقریباً طیف متنوع و شاید مفیدی فراهم می‌سازد که نویسندگان جوان و آتی‌دار کشور می‌توانند از آن بهره گیرند. هرچند بدیهی است که نمی‌توان نویسندگی را از این طریق به کسی

آموخت، اما می‌توان او را در مسیرهای منطقی‌تر هدایت کرد تا خود زبان و اندیشه منحصر به فرد خود را پیدا کند. به هر حال تردیدی نیست که هر کدام از داستان‌های این مجموعه بیانگر نوع خاصی از انعکاس اندیشه ناب در آینه هنر جادویی داستان کوتاه است و از این نظر، ممکن است در نیل به این هدف، سرسوزنی مفید واقع شود.

در مورد فلسفه شکل‌گیری این مجموعه و شیوه انتخاب داستان‌ها آنچه باید بگیریم در جلد‌های اول و اندکی دوم ذکر کرده‌ام. می‌ماند نکاتی که به طور عمده به تحلیل‌ها اختصاص دارد و شاید عنایت به آن‌ها بد نباشد. نخست این که شیوه تحلیل‌ها همانند جلد‌های اول و دوم است. نکات به صورت بخش‌های به ظاهر منقطع با شماره‌گذاری ذکر شده‌اند که به خواننده فرصت می‌دهد از نکاتی که به آن‌ها آگاه است یا تمایلی به تعقیبشان ندارد صرف نظر کند. دوم این که، همانند جلد‌های اول و دوم، کوشیده‌ام در حد توان محدودی که داشته‌ام، به فراخور موقعیت، به صورت چندوجهی و تا حدی سیال به ذکر نکاتی در مورد هر داستان پردازم. ذکر این نکات را نباید نقد و تحلیل به مفهوم کلاسیک دانست. بیشتر نوعی معرفی است و ذکر نکاتی که شاید در درک بهتر داستان مفید واقع شود. سوم این که حتماً سلیقه در این میان مهم است. به طور طبیعی نمی‌شود همه چیز را گفت و به زبان دلخواه همه صحبت کرد. با توجه به حجم و حوصله مخاطب، گزینش و رعایت اولویت انتخاب ناپذیر است. در داستان یکشنبه در پارک، درونمایه و شخصیت پردازی، در داستان کن-کن، بنمایه زیست‌شناختی نهفته در تفکر نویسنده و در داستان پیگمالیون، ظرایف اندیشه حاکم بر داستان است که شاید اگر پررنگ‌تر شود، هنر نویسنده را شایسته‌تر متجلی کند. داستانک‌های استفن کینگ و فیل گاردنر چندان به لحاظ انتزاعی غنی نیستند و شاید به

بهانه این داستانک‌ها گریزی به مبانی تا حدی پنهان داستان‌های علمی-تخیلی و داستانک‌نویسی، به مراتب شایسته‌تر از تحلیل‌های کلاسیک انتزاعی، آگاهی‌آفرین باشد. در مورد داستانک‌های کوتاه کوتاه موراکامی، واکاوی دلایل عدم فراگیری این شیوه در سبک نویسنده و گرایش او به داستان‌های بلند، نوعی پیش‌فرضیه است که با همه کاستی‌ها جدید و تأمل‌برانگیز است. چنان‌که ذکر کردم سلیقه در انتخاب رویکرد عامل اصلی است اما به واقع کوشیده‌ام که سلیقه را سر سوزنی عمیق‌تر و علمی‌تر کنم. بنابراین، در هر داستان شیوه تحلیل تا حدی تغییر می‌کند. در تحلیل بیش‌تر داستان‌ها به معرفی نویسنده و اشاره به چند ویژگی اصیل کار هنری او پرداخته شده و این بیش‌تر برای خوانندگانی است که به تازگی مطالعه داستان‌های آن نویسنده را آغاز کرده‌اند. ضمن این‌که گاه به صورت کم‌رنگ و با پرهیز از وارد کردن مباحث کارگاهی، اشاراتی به تکنیک نویسنده و ظرایف ساختاری نیز کرده‌ام. چهارم این‌که البته استفاده افراطی از زیرنویس و حاشیه سبب پراکندگی ذهن خواننده می‌شود، اما به واقع بیان برخی مطالب و دیدگاه‌ها نیاز به فضای کافی دارد. برای بیان این مطالب ولو به صورت فشرده و همچنین برای رعایت حجم و پرهیز از اطالة افراطی کلام، مجبور شدم کمابیش از زیرنویس و حاشیه استفاده کنم. در مواردی نظیر داستان استفن کینگ که بای مباحث خاص علمی به میان می‌آید بیش‌تر و در مورد مابقی داستان‌ها کمابیش کم‌تر. با این همه کوشیده‌ام که پیوستگی مطلب بدون مراجعه متوالی به زیرنویس‌ها حفظ شود و زیرنویس تا حدی جنبه تکمیل‌کننده داشته باشد. اگر خواننده علاقه داشت می‌تواند به طور مستقل و در خوانش‌های بعدی، به آن‌ها مراجعه کند و اگر نداشت می‌تواند صرف نظر نماید.

و اما در نهایت، متأسفانه یک واقعیت آماری هم وجود دارد که خود را

بر خواسته‌ها و ایدئال‌های ما تحمیل می‌کند. چون خوانندگان از بایگانی ادبی کشور آگاهی کافی دارند در این زمینه ورود نمی‌کنم. تنها در حد اشاره، در مورد داستان‌هایی مانند پیکمالیون یا یکشنبه در پارک یا کوتاه کوتاه‌های موراکامی (با همه شهرت نویسنده) در این بایگانی چیزی ننویسم. البته غیرطبیعی هم نیست چون در مورد تحلیل‌های علمی-روان‌شناختی داستان‌های پیشکسوت‌هایی با آوازه‌چخوف و حتی داستان‌های بسیار مشهور او نظیر اسقف هم چیزی وجود ندارد. برخلاف تصور، بایگانی غرب هم با همه کبکبه و دبدبه در مواردی نظیر تحلیل‌های علمی-روان‌شناختی یا پیش‌فرضیه‌های ادبی با تأکید بر علوم طبیعی غنی نیست و حتی در مواردی فقیر به نظر می‌رسد. ضمن این‌که در مواردی حتی مطالعه یادداشت‌های شخصی و پراکنده صاحب‌نظران ایرانی مفیدتر از مطالعه موارد مشابه غربی است. این ماحصل تجربه است و البته هر کس می‌تواند در این زمینه خود به کاوش بپردازد. نتیجه این‌که، هم مشکلات و هم خطاهای حرکت ابتدا به ساکن وجود دارد که امیدوارم به تدریج کم‌تر و کم‌تر شود. مشکلات و خطاها به‌خصوص برای مجموعه‌هایی که در چهارچوب دانشگاه محصور نیستند و می‌بایست پاسخگوی نیاز طیف‌های متنوع مخاطبان باشند به مراتب بیش‌تر است. همان‌طور که در دو جلد قبل توضیح داده‌ام، تأکید اندکی بر ادبیات نظری دارم و به‌طور عمده رویکرد نویسندگی خلاق را دنبال می‌کنم. اگر گاه وارد مباحث نقد و تحلیل‌های کلاسیک می‌شوم و از دریچه مکتب‌های ادبی و تفاسیر ساختارگرایی و هرمنوتیک و فرامتن و بینامتن و نظیر این بحث می‌کنم، فقط به دلیل ضرورتی است که شاید وجود داشته باشد. دیگر بار وظیفه خود می‌دانم که از انتشارات محترم ققنوس کمال تشکر را داشته باشم. در دلگرم کردن من و حمایت از جلدهای اول و دوم

با همه مشکلات و فراز و فرودها، از هیچ کوششی دریغ نکردند. سپاس مجدد از جناب آقای مسعود شهامی پور، مدیرمسئول و سردبیر نشریه وزین گلستانه، به سبب دقت نظر و جدیتی که در انتخاب نویسندگان و نوع نگرش به آن‌ها داشته و دارند ضروری است. در نهایت از آقای شهاب شکروی به سبب بازنگری و اصلاح ترجمه داستان‌ها نیز تشکر می‌کنم.

شادمان شکروی

مردادماه ۱۳۹۱